

[Finansministeren.]

forskellig opfattelse af, hvad der er vigtigt, men jeg tror nok, vi nogenlunde ved, hvad der skal med i en sådan skitse eller plan, for at de forskellige partier skal kunne tage stilling. Jeg har da også hele tiden været indstillet på, at udvalget skulle have dette materiale, og det vil det også få. Man skal slet ikke være nervøs for, at regeringen ikke vil komme med det.

Det forbavsede mig også, at hr. Henry Christensen var så stærkt imod, at denne lovgivning skulle træde i kraft den 1. juli. Hvis jeg ikke erindrer helt forkert, var det netop hr. Henry Christensen, der i sin tid i folketingsudvalget foreslog, at ikrafttrædelsesdatoen skulle være den 1. juli. Nej, det er nok ikke så meget det saglige og det tekniske, det gælder, det er nok mere det politiske, og her kan jeg gentage, hvad vi sagde før valget, og hvad vi har sagt efter valget, og hvad jeg i øvrigt har sagt flere gange: regeringen er ikke indstillet på en ny forhaling af disse problemer, vi er ikke indstillet på at sidde i halve eller hele år og drøfte en skattereform. Skattereformen skal gennemføres, og den skal gennemføres forholdsvis hurtigt.

Der har været talt om spørgsmålet om-lægning af skatterne. Jeg hørte med interesse på, hvad hr. Henry Christensen sagde om, at en reform, der ophævede skattefradragreglen, ikke krævede det samme provenu, som hvis man havde bevaret skattefradragreglen. Jeg kan altså konstatere, at også hr. Henry Christensen kan lære noget. Det er jo det, vi andre har sagt hele tiden: at det var ikke nødvendigt med de helt store momsprocenter. Det var venstre, der påstod, at det var nødvendigt med en momsprocent på 15 eller 20, hvis man skulle kunne lave en ordentlig skattereform, og det er det altså efter hr. Henry Christensens opfattelse ikke i dag, og det er fuldkommen rigtigt. Men så siger hr. Henry Christensen nu, at vi slet ikke behøver moms, og det var jeg nu noget forbavset over at høre. Vi

kunne godt lade spørgsmålet ligge, vi kunne dybfryse det og så gå i gang med den øvrige skattereform. Det forstod jeg altså ikke rigtig. Før skulle der 15-20 pct. til, for at man kunne lave skattereform, og nu kan man lave skattereform uden nogen merværdiafgift. Ja men så må der vel skaffes nogle penge andre steder fra? Det kunne det være rart at høre lidt om. Skal vi have nye bukker, eller hvad skal vi have for at klare disse problemer? Det er jo givet, at en gennemførelse af den skattereform, der her er tale om — og det vil jo ikke bare sige forhøjelse af bundgrænsen, det vil også sige en udjævning af skalaen, og måske en enhedsskala, og en rimelig løsning af sambeskatningsspørgsmålet — det er noget, der koster mange penge, det må man da være helt klar over. Allerede det, der her er foreslået, koster jo 960 mill. kr. Ja vel, der er også en del kompensation deri, det skal indrømmes, det kunne man se bort fra; men når vi så kommer frem til de andre ting, er det jo beløb i størrelsesordenen 600-700, måske 800 mill. kr., der skal til, og hvis sambeskatningsproblemet også skal løses på en rimelig måde, er det måske 1 milliard kr. eller mere, der skal til, bare for at foretage denne udjævning af skatteskalaen. Hvor vil man skaffe de penge fra, hvis vi ikke får moms? Det kunne jeg godt lide at høre.

Hr. Aksel Larsen var lidt inde på mulighederne, og det er da rigtigt — dette være også sagt til venstre og de konservative — at der er muligheder; det er da ikke sådan, at vi står med tomme hænder, hvis man ikke kan få en merværdiafgift igennem. Der blev f. eks. nævnt selskabsskatten, som i øjeblikket giver 700 mill. kr. Ja, det er da nok muligt, at man i givet fald kunne se lidt på den. Jeg skal ikke bevæge mig videre ad den vej, men det er da rigtigt, at det hele falder ikke sammen, hvis vi ikke får denne merværdiafgift, der er også visse andre muligheder; men jeg vil gerne fremhæve,